

แบบรายงานผลการฝึกอบรมฯ ในประเทศ ในหลักสูตรที่หน่วยงานภายนอกเป็นผู้จัด

ตามหนังสืออนุมัติที่ กท ๐๔๐๑ / ๓๙๔ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๔
ชื่อข้าพเจ้า (ชื่อ - สกุล) นายเมธาวัฒน์ นามสกุล บุญยิ่งสกิตย์
ตำแหน่ง นายแพทย์ปฏิบัติการ สังกัด งาน/ฝ่าย/โรงเรียน กลุ่มงานเวชศาสตร์ฉุกเฉินฯ
กอง โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนัก/สำนักงานเขต สำนักการแพทย์
ได้รับอนุมัติให้ไป (ฝึกอบรม/ประชุม/ดูงาน/ปฏิบัติการวิจัย) ในประเทศไทย หลักสูตร แพทย์ประจำบ้าน
สาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ - ๓๑ มิถุนายน ๒๕๖๔
ณ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เปิกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น บาท
ขณะนี้ได้เสร็จสิ้นการฝึกอบรมฯ แล้ว จึงขอรายงานผลการฝึกอบรมฯ ในหัวข้อต่อไปนี้

๑. เนื้อหา ความรู้ ทักษะ ที่ได้เรียนรู้จากการฝึกอบรมฯ
๒. การนำมาใช้ประโยชน์ในงานของหน่วยงาน/ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางาน
๓. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรการฝึกอบรมฯ ดังกล่าว (เช่น เนื้อหา/ความคุ้มค่า/วิทยากร/การจัดหลักสูตร เป็นต้น)

(กรุณาแนบเอกสารที่มีเนื้อหารอบถ้วนตามหัวข้อข้างต้น)

ลงชื่อ..... ผู้รายงาน
(นายเมธาวัฒน์ บุญยิ่งสกิตย์)
นายแพทย์ปฏิบัติการ

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศ และต่างประเทศ
(ระยะเวลาไม่เกิน ๘๐ วัน และ ระยะเวลาตั้งแต่ ๘๐ วันขึ้นไป)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ - นามสกุล นายเมธาวพัฒน์ บุญยิ่งสถิตย์
อายุ ๒๙ ปี การศึกษา ปริญญาตรีแพทยศาสตรบัณฑิต
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน วุฒิบัตรเพื่อแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
สาขาวิชาศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
๑.๒ ตำแหน่ง นายนพแพทย์ปฏิบัติการ
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ) ให้บริการทางการแพทย์และดูแลรักษาผู้ป่วยในห้องฉุกเฉิน^{...}
และหน่วยรถฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล
๑.๓ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร ศึกษาต่อในประเทศในหลักสูตรวุฒิบัตรเพื่อแสดงความรู้ความชำนาญ^{...}
ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาวิชาศาสตร์ฉุกเฉิน
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล
 ทุนส่วนตัว^{...}
จำนวนเงิน บาท
ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗
สถานที่ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
คุณวุฒิ/วุฒิบัตรที่ได้รับด้าน วุฒิบัตรเพื่อแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
สาขาวิชาศาสตร์ฉุกเฉิน^{...}

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
(โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ)

๒.๑ วัตถุประสงค์

๑. ประเมินและพัฒนาความรู้และทักษะทางคลินิก: พัฒนาความรู้และทักษะทางคลินิกในการปฏิบัติงานทางการแพทย์ฉุกเฉินอย่างต่อเนื่อง ผ่านการศึกษาอย่างละเอียดและการนำความรู้ที่มีหลักฐานทางวิชาการมาใช้ในการปฏิบัติงาน

๒. พัฒนาทักษะในการตัดสินใจแบบวิเคราะห์อย่างละเอียด: พัฒนาความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำในสถานการณ์ที่มีแรงกดดันสูง โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยและผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

๓. พัฒนาทักษะในการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม: สร้างการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ทีมด้านการดูแลผู้ป่วยแบบรวมเชื่อมโยง เพื่อให้ได้การดูแลที่มีความสอดคล้องกันและให้บริการที่เน้นผู้ป่วย

๔. เข้าใจและนำมาระยุกต์ใช้กับการแพทย์ที่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์: พัฒนาความเชี่ยวชาญในการประเมินและรวมการวิจัยล่าสุดและแนวปฏิบัติที่มีหลักฐานทางวิชาการเข้ากับการปฏิบัติงานทางคลินิก โดยให้การดูแลที่มีคุณภาพ

๕. แสดงความเป็นมืออาชีพและมีคุณนิยมที่ดี: ปฏิบัติตามมาตรฐานความมืออาชีพสูง รักษาความลับของผู้ป่วย และแสดงความเป็นมืออาชีพในการปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วย เพื่อร่วมงาน และระบบการดูแลสุขภาพทั้งหมด

๒.๒ เนื้อหา

๒.๒.๑ ความรู้พื้นฐานของเวชศาสตร์ฉุกเฉิน และโรคหรือภาวะของผู้ป่วย แบ่งเป็น ระดับที่ ๑ เชี่ยวชาญ (mastery) โรค หรือภาวะที่ต้องมีความรู้ความชำนาญและทักษะเวชกรรม ที่เกี่ยวข้องอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากอาจมีภาวะซุกคุมตามต่อชีวิตสถานการณ์วิกฤติเวลาที่หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงทีแล้ว ผู้ป่วยจะมีโอกาสเสียชีวิตได้สูงมาก แพทย์ประจำบ้านจะต้องดูแลรักษาได้ด้วยตนเอง ระดับที่ ๒ ชำนาญ (proficiency) ต้องมีความรู้ความชำนาญ และทักษะเวชกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี เนื่องจากอาจมีภาวะฉุกเฉิน ที่ต้องได้รับการรักษาอย่างรวดเร็ว มีขณะนี้อาจก่อให้เกิดอาการที่รุนแรงขึ้น หรือมีภาวะแทรกซ้อนตามมา อาจส่งผลให้เสียชีวิตพิการ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ในระยะยาว ซึ่งแพทย์ประจำบ้านควรดูแลรักษาได้ภายในความสามารถของอาจารย์แพทย์

ระดับที่ ๓ คุ้นเคย (familiarity) ความมีความรู้ความชำนาญ และทักษะเวชกรรม ที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวพอสมควร เนื่องจากเป็นภาวะที่ไม่ฉุกเฉิน สามารถรอรับการบำบัดรักษาในวันทำการปกติได้ โดยไม่ก่อให้เกิดอาการรุนแรงขึ้น หรือภาวะแทรกซ้อนตามมา ซึ่งแพทย์ประจำบ้าน อาจดูแลรักษาได้ หรือสามารถเรียนรู้โดยการศึกษาด้วยตนเอง หรือฟังบรรยายและสถาบันฝึกอบรมควรจัดให้มีการเรียนรู้ริบในกลุ่มนี้อย่างพอเพียง

๒.๒.๒ ความรู้และทักษะการอำนวยการและการสั่งการปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์เมื่อสำเร็จการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านแล้ว วุฒิแพทย์ฉุกเฉินต้องมีและสามารถประยุกต์ความรู้ทางเวชกรรม และวิทยาการจัดการ เพื่อประสานงาน ควบคุมดูแล และติดต่อสื่อสารในการอำนวยการ ทั้งการอำนวยการตรง การอำนวยการทั่วไป และให้คำสั่งการแพทย์แก่ผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติการที่ไม่ใช้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ได้

๒.๒.๓ ความรู้ ทักษะ และเจตคติทางเวชจริยศาสตร์และวิทยาการจัดการในเวชกรรมฉุกเฉิน เมื่อสำเร็จการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านแล้ว วุฒิแพทย์ฉุกเฉินต้องมีและสามารถประยุกต์ความรู้ทางศิลปะศาสตร์ในเวชกรรมทางเวชกรรมฉุกเฉิน

๒.๒.๔ ความรู้และทักษะการตรวจและการแปลผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการเวชกรรม ฉุกเฉินเมื่อสำเร็จการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านแล้ว วุฒิแพทย์ฉุกเฉินต้องมีและสามารถประยุกต์ความรู้ทางเวชกรรมเพื่อการตรวจและการแปลผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ รังสีวินิจฉัย และการตรวจพิเศษอื่น ๆ โดยจำแนกระดับความรู้ความสามารถเป็น ๓ ระดับ

- ระดับที่ ๑ เชี่ยวชาญ (mastery) ต้องแปลผลได้ คือ การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจภาพวินิจฉัย และการตรวจพิเศษที่จำเป็นต้องทำอย่างเร่งด่วนเพื่อการตัดสินใจเพื่อวินิจฉัยหรือบำบัดรักษาผู้เจ็บป่วยวิกฤตที่แผนกฉุกเฉินและนอกโรงพยาบาล วุฒิแพทย์ฉุกเฉินซึ่งผ่านการฝึกอบรมแล้วทุกคน

ต้องสามารถระบุข้อบ่งชี้ ขั้นตอนการเตรียมผู้ป่วยสำหรับการตรวจ และแปลผลได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ รวมทั้ง ต้องมีประสบการณ์ในการสอนนิสิตนักศึกษาแพทย์ให้แปลผลได้ด้วย และหากเป็นการตรวจ ณ จุดเกิดเหตุ แพทย์ฉุกเฉินต้องมีความสามารถในการทำการตรวจนี้ได้ด้วยตนเอง

● ระดับที่ ๒ ชำนาญ (proficiency) ควรแปลผลได้ คือ การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจภาพวินิจฉัย และการตรวจพิเศษที่ใช้บ่อยในแผนกวิชาชีวะเพื่อประเมินปัญหาที่ไม่จำเป็นต้องบำบัด เจาะจงที่แผนกวิชาชีวะ ซึ่งวุฒิแพทย์ฉุกเฉินที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วต้องสามารถระบุข้อบ่งชี้ ขั้นตอน การเตรียม ผู้ป่วยสำหรับการตรวจ และแปลผลได้อย่างถูกต้อง โดยอาจกระทำได้ด้วยการทบทวนตำรา ปรึกษาหรือส่ง ต่อไปยังแพทย์เฉพาะทางสาขาอื่น โดยไม่ก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการ ป่วยนั้น

● ระดับที่ ๓ คุ้นเคย (Familiarity) อาจแปลผลได้ คือ การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจภาพวินิจฉัย และการตรวจพิเศษที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ในการวินิจฉัยหรือบำบัดรักษาผู้ป่วยที่ แผนกวิชาชีวะหรือเกินขอบเขตมาตรฐานเวชปฏิบัติฉุกเฉิน ซึ่งวุฒิแพทย์ฉุกเฉินที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วควรรู้ข้อ บ่งชี้ของการตรวจ การเตรียมผู้ป่วยสำหรับการตรวจและ/หรือการเก็บตัวอย่างเพื่อส่งตรวจ และสามารถแปล ผลรายงานการตรวจได้ถูกต้อง เพื่อส่งต่อให้แก่แพทย์เฉพาะทางสาขาอื่นเพื่อการวินิจฉัยหรือบำบัดรักษาอย่าง เหมาะสม

๒.๒.๕ หัดถกทางเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ตามที่กำหนดใน procedural skills ด้านต่าง ๆ แบ่งเป็น ระดับที่ ๑ หัดถกการที่แพทย์ประจำบ้านต้องทำได้ด้วยตนเอง

ระดับที่ ๒ หัดถกการที่แพทย์ประจำบ้านควรทำได้ (ทำภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ)
ระดับที่ ๓ หัดถกการที่แพทย์ประจำบ้านอาจทำได้ (ช่วยทำหรือได้เห็น)

๒.๒.๖ การเรียนรู้ทางด้านบุราณการ

ก. ทักษะปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills)

๑. การสื่อสารและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแพทย์ ผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ

๒. การดูแลผู้ป่วยและญาติในภาวะโกลล์เสียชีวิต

๓. การบอกข่าวร้าย

๔. ปัจจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแพทย์และผู้ป่วย

๕. การบริหารจัดการ difficult case

๖. การตระหนักรู้พื้นฐานความเชื่อทางสุขภาพที่ต่างกัน

ข. ความเป็นมืออาชีพ

๑. การบริบาลโดยมีผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง patient - centered care

- การยึดถือประโยชน์ของผู้ป่วยเป็นหลัก

- การรักษาความน่าเชื่อถือแก่ ผู้ป่วย สังคม โดยการรักษามาตรฐานการ

ดูแลรักษาผู้ป่วยให้ดีที่สุด

- การให้เกียรติและยอมรับเพื่อนร่วมวิชาชีพ เพื่อนร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติ

- ความสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสภาวะหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดไว้ก่อน

๒. พฤตินิสัย

- ความรับผิดชอบ ความตระหนุก ความซื่อสัตย์ และมีวินัย
- การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

๓. จริยธรรมการแพทย์

- การหลีกเลี่ยงการรับผลประโยชน์ส่วนตัวในทุกกรณีการนับถือให้เกียรติสิทธิ และรับฟังความเห็นของผู้ป่วย ในกรณีผู้ป่วยไม่เห็นด้วยกับ การรักษาหรือปฏิเสธการรักษา กรณีญาติและผู้ป่วยร้องขอตามสิทธิผู้ป่วย

- การขอความยินยอมจากผู้ป่วยในการดูแลรักษาและหัดถก ในกรณีที่ผู้ป่วยตัดสินใจไม่ได้ต้องสามารถเลือกผู้ตัดสินใจแทนผู้ป่วยได้
 - การปฏิบัติในกรณีที่ผู้ป่วยร้องขอการรักษาที่ไม่มีประโยชน์หรือมีอันตราย
 - การรักษาความลับและการเปิดเผยข้อมูลผู้ป่วย
 - การประเมินขีดความสามารถ และยอมรับข้อผิดพลาดของตนเอง

๔. การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

- การกำหนดความต้องการในการเรียนรู้ของตนเอง
- การค้นคว้าความรู้ และประเมินความน่าเชื่อถือได้ด้วยตนเอง
- การประยุกต์ความรู้ที่ค้นคว้ากับปัญหาของผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม
- การวิเคราะห์และวิจารณ์บทความทางวิชาการ
- การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการอย่างสม่ำเสมอ
- การใช้ electronic databases และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการ

เรียนรู้

- การถ่ายทอดความรู้แก่แพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ นิสิต นักศึกษา ผู้ป่วยและญาติ

ค. การปฏิบัติงานให้เข้ากับระบบ

๑. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของการแพทย์ทางเลือก ระบบสุขภาพและการพัฒนา สาธารณสุขของชาติ

๒. ความรู้เกี่ยวกับระบบประกันสุขภาพ เช่น ระบบประกันสุขภาพ ระบบประกันสังคม ระบบสวัสดิการการรักษาพยาบาลของข้าราชการ เป็นต้น ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และกระบวนการ hospital accreditation การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดูแลรักษา การดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง ระบบความปลอดภัยของผู้ป่วย

๓. ความรู้เกี่ยวกับเวชศาสตร์อิงหลักฐานเชิงประจักษ์ ความคุ้มค่าในการใช้ยา อุปกรณ์ cost consciousness medicine เช่น นโยบายการใช้ยาระดับชาติ บัญชียาหลักแห่งชาติ การใช้ยาอย่างสมเหตุผล เป็นต้น

๔. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทางการแพทย์ หลักการบริหารจัดการต่างๆ

๕. การพัฒนาตนเองและการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

๑. ทักษะและจริยธรรมในการวิจัย

๒. การดูแลรักษาผู้ป่วยแบบทึมสหวิชาชีพ

๓. การใช้ยาและทรัพยากรอย่างสมเหตุผล

๔. การบันทึกเวชระเบียนครบถ้วนถูกต้อง
๕. การเสริมสร้างสุขภาพและการป้องกันโรค
๖. การประเมินความพอใจของผู้ป่วย
๗. การมีส่วนร่วมในองค์กร เช่น ภาควิชา แผนก กลุ่มงาน โรงพยาบาล สถาบัน

วิทยาลัย เป็นต้น

๒.๒.๗ การทำวิจัย ผู้รับการฝึกอบรมต้องทำงานวิจัย ได้แก่ งานวิจัยแบบ retrospective prospective หรือ cross sectional อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือทำ meta - analysis ๑ เรื่อง ในระหว่างการฝึกอบรมโดยเป็นผู้วิจัยหลัก หรือผู้นิพนธ์หลัก โดยต้องประกอบด้วยหัวข้อหลักได้แก่

๑. การทบทวนวรรณกรรม
๒. จุดประสงค์ของการวิจัย
๓. วิธีการวิจัย
๔. ผลการวิจัย
๕. การวิเคราะห์ผลการวิจัย

๖. บทคัดย่อ รวมทั้งนำเสนอผลงานดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการฝึกอบรมและสอบฯ พิจารณา

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ต่อตนเอง การเสริมสร้างความเชี่ยวชาญและการเติบโตทางอาชีพ: การศึกษาเสริมสร้างความรู้ของแพทย์ ฝึกทักษะทางคลินิก และเสริมความมั่นใจในตนเอง ทำให้เกิดการเติบโตทั้งด้านบุคลากรและอาชีพ และสามารถให้การรักษาที่ดีที่สุดได้

๒.๓.๒ ต่อหน่วยงาน การปรับปรุงคุณภาพการดูแล: การศึกษาเสริมสร้างทักษะและความรู้ของแพทย์ส่งผลให้การดูแลผู้ป่วยประสิทหริภาคสูงขึ้น ช่วยเพิ่มผลลัพธ์ที่ดีของผู้ป่วย สร้างความพึงพอใจในผู้รับบริการ และเสริมชื่อเสียงดีให้กับองค์กร

๒.๓.๓ อื่น ๆ (ระบุ) การเข้าถึงการรักษาฉุกเฉินที่มีคุณภาพ: การศึกษาที่ครอบคลุมและเสริมสร้างทักษะของแพทย์ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการการรักษาฉุกเฉิน จากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและปลอดภัยในชุมชนและต่อประเทศ

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑ การปรับปรุง โรคติดเชื้อ COVID - 19 ได้มีผลกระทบต่อการศึกษาของแพทย์อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การศึกษาของแพทย์ถูกขัดจังหวะ การยกเลิกหรือเลื่อนการเรียนห้องเรียนและสัมมนาไปสู่การเรียนรู้ออนไลน์หรือเสมอจนิง สามารถสร้างความท้าทายในการเข้าถึงรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ การลดการสื่อสารกับเพื่อนร่วมการเรียนและครุที่เป็นที่ปรึกษา และการเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการศึกษา

๓.๒ การพัฒนา เพื่อเข้าชั้นอุปสรรคเหล่านี้ แพทย์สามารถสำรวจวิธีการเรียนรู้และทรัพยากรทางเลือกได้ เช่น การเรียนรู้ออนไลน์ การเข้าร่วมเว็บนาร์ และการสัมมนาออนไลน์ ที่สามารถให้อาจการเรียนรู้และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ได้ การใช้แพลตฟอร์มทางการแพทย์ออนไลน์หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางเทเลเมดิซินเพื่อทำการปรึกษา ผู้ป่วยระยะไกล และเพื่อร่วมมือในการจัดการ COVID - 19 การร่วมงานกับ

เพื่อนร่วมงาน ไม่ว่าจะเป็นออนไลน์หรือผ่านชุมชนแพทย์ออนไลน์ สามารถให้การสนับสนุน การฝึกอบรมและโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้ได้ การสร้างสมดุลระหว่างงานและชีวิตส่วนตัวเป็นสิ่งสำคัญในช่วงเวลาที่ทำงานนี้ การใส่ใจต่อการดูแลสุขภาพที่ดีของตนเอง การขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานและครูที่เป็นที่ปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินการในช่วงเวลานี้

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

หลักสูตรต่ออายุใน ATLS/ACLS และ PALS เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ ฉุกเฉิน เพื่อรักษาความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม การให้ความสำคัญกับหลักสูตรต่ออายุทุก ๒ ปี เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ฉุกเฉินทราบข้อมูลและแนวทางล่าสุดในวงการของตน การประเมิน และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในเนื้อหาของหลักสูตรช่วยส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ ฉุกเฉินอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พร้อมในการให้บริการที่มีคุณภาพในสถานการณ์ฉุกเฉิน

ลงชื่อ.....
ผู้รายงาน
(นพ. เมราพัฒน์ บุญยิ่งสถิตย์)
นายแพทย์ปฏิบัติการ

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

ถือได้ว่า การเข้ารับการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ของแพทย์ ส่งผลให้การดูแลผู้ป่วยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประชาชนสามารถเข้าถึงการรักษาฉุกเฉินจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ตลอดจนสร้างการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ทีมด้านการดูแลผู้ป่วยแบบรวม เชื่อมโยง เพื่อให้ได้การดูแลที่มีคุณภาพมีความสอดคล้องกันและให้บริการที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ ผู้รับบริการ และเสริมสร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับองค์กร

ลงชื่อ..... ป.๓ ๒๐๑๗ หัวหน้าส่วนราชการ
(นายบี๊ต ฉลองวิริยะเดช)
รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการแพทย์

รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

รายงานการศึกษา
นพ.เมราพัฒน์ บุญยิ่งสถิตย์

รายงานการอบรมแพทย์ประจำบ้าน สาขาเวชศาสตร์จุกเจ็น นพ.เมราพัฒน์ บุญยิ่งสกิตย์

1 หลักสูตรศึกษาต่อ

- วัฒนธรรมเพื่อส่งต่อความรู้ความเข้าใจ
ในการประกอบวิชาชีพเพิ่มขึ้น
สาขาวิชาการตัดเย็บ
และดูแลผู้ป่วย

รายงานผลการดำเนินการ

- 1 กุมภาพันธ์ 2564 - 30 มิถุนายน 2567

3 ใบรับรองและใบอนุญาต

- Advanced cardiac life support
 - Pediatric advanced life support
 - Advanced trauma life support
 - Emergency in medical toxicology
 - TCEP resuscitative procedure course
 - Prehospital Trauma Life Support ZPHS

4 เนื้อหาการฝึกอบรม

- គារងារទីផ្សារប្រចាំខែត្រូវបានការពារឡើងនៅក្នុងរដ្ឋបាល
 - ការងារទីផ្សារបានការពារឡើងនៅក្នុងរដ្ឋបាល
 - ការងារទីផ្សារបានការពារឡើងនៅក្នុងរដ្ឋបាល
 - ការងារទីផ្សារបានការពារឡើងនៅក្នុងរដ្ឋបាល
 - ការងារទីផ្សារបានការពារឡើងនៅក្នុងរដ្ឋបាល

ประโยชน์ที่นำมาใช้

- สามารถนำไปใช้ในการตรวจรักษาผู้ป่วยที่ห้องฉุกเฉินและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิค์

